

РЕШЕНИЕ

№ 1442

гр. София, 19.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 01.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **6243** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация е образувано по жалба на П. Ж. Ж. – М. срещу Решение № 40 от 22.06.2011 г. на директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване” на Министерството на финансите в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация, изискана с т. 1 и т. 2 от Заявление вх. № У-ЗДОИ-46/15.06.2011 г.

Ответникът отрича основателността на оспорването.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество е и основателна.

1. Със Заявление вх. № У-ЗДОИ-46/15.06.2011 г. до министъра на финансите оспорващата е поискала да ѝ бъде предоставен достъп до информация колко от напусналите парламентарни групи депутати от 41-то НС са подали декларации във финансовото министерство парите от държавната субсидия, които им се полагат, да бъдат превеждани на други партии, както и към кои; конкретно кой независим депутат и към коя политическа партия е поискал да му се превеждат парите от държавната субсидия (т. 1 и т. 2 от заявлението). Предмет на решението в оспорената му част е отказът да се предостави информацията, обоснован със съображението, че индивидуалните декларации за принадлежност на независимите депутати съдържат лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ. Аргумент за отказа е почерпен и от чл. 67, ал. 1 от Конституцията на Р. Б., предвиждащ забрана за обвързването на

народните представители със задължителен мандат. Частта от решението, с която е предоставена изисканата информация по т. 3 от заявлението, е извън обхвата на съдебния контрол.

2. Оспореният отказ е засегнат от отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалния закон. Обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на държавните органи. Кръгът на задължените за предоставяне на достъп до информация субекти е очертан в чл. 3, ал. 1 и 2 от ЗДОИ – това са държавните органи и други публично-правни субекти, физически и юридически лица, които създават или съхраняват обществена информация. Правото на достъп до обществена информация по правило не е ограничено и възниква за всички граждани, тъй като им дава възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на обвързаните със задължението за предоставяне на информацията субекти (чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ). Основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация като изключение от посочения принцип е установено по отношение на изчерпателно уредените в чл. 37 от ЗДОИ случаи.

3. Поисканата от жалбоподателката информация се съхранява в Министерството на финансите – този факт е признат в мотивите към решението и е извън предмета на спора, поради което и органът, натоварен с разглеждането на искането по ЗДОИ с нарочен акт на министъра на финансите, е задължено лице по чл. 3, ал. 1 от закона. Естеството на заявената информация я квалифицира като служебна обществена информация по чл. 11 от ЗДОИ, тъй като тя се създава от орган на държавна власт, събира и съхранява в МФ във връзка с правомощията по предоставяне на бюджетна субсидия на политическите партии.

а. Обратно на приетото от административния орган, заявената информация не съдържа лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ, за да изключи, с аргумент от чл. 2, ал. 4 от закона, възникването на правото на достъп до нея. Финансирането на дейността на парламентарно представените политически партии се осъществява от държавния бюджет, т.е. с публични средства, като без правно значение е начинът на изчисляване на субсидията чрез разпределението ѝ съобразно народните представители. Общественият характер на информацията произтича от източника на финансиране – финансовите средства не са лични доходи на депутатите, необвързани от служебните задължения, която изпълняват. Наред с качеството им на физически лица, народните представители са и носители на държавна власт. Правният ред не познава фигурата на „анонимния” народен представител. Според чл. 67, ал. 1, изр. 1-во от КРБ народните представители, освен своите избиратели, представляват и целия народ. По отношение на тях като публични лица са приложими критерии за прозрачност и отчетност в дейността им, които не са присъщи за частните лица. Те са известни на обществеността, като се идентифицират пред нея както със своята политическа ориентация, така и с конкретните си решения, вкл. относно разходването на бюджетни средства в случаите, в които притежават възможността да извършват подобна преценка. Особеният публично-правен статут на народните представители е несъвместим с целта на Закона за защита на личните данни да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни (вж. чл. 1, ал. 2 от закона) – характерът на поисканата информация не засяга пределите на

дължимата защита на личните данни. Въпросите относно броя на напусналите съответните парламентарни групи депутати, които са подали декларации за превеждането на държавната субсидия на други партии, както и изясняването на волята на независимите народни представители държавната субсидия да бъде превеждана на определена политическа партия, са свързани с политическия живот в страната. Те осигуряват възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на субектите, участващи в политическия процес, и за начина, по който се разпределят бюджетните средства. В този смисъл и ограниченията за предоставяне на достъп до информация следва да бъдат тълкувани стеснително, доколкото неудовлетворяването на правото на достъп до информация би засегнало интерес, несъизмеримо по-значим от личния интерес на съответното лице, чиято правна сфера е засегната от предоставянето на данните. Допълнителни аргументи в подкрепа на тези изводи могат да се почерпят и от чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ – народните представители са задължени лица по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, поради което, макар и информацията да се отнася до тях, не е необходимо тяхното съгласие за предоставянето ѝ. По аргумент за по-силното основание от чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ ограничението за достъп отпада, дори и при дължимост на съгласието на лицата, които достъпът би засегнал, в хипотезата на надделяващ обществен интерес (вж. § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ) – едва ли може да се постави под съмнение заключението, че чрез исканата информация би се повишила прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона.

б. Несподелима е и тезата на ответника, че предоставянето на информацията би нарушило чл. 67, ал. 1, изр. 2-ро от КРБ. Спазването на забраната народните представители да бъдат обвързвани със задължителен мандат е въобще неотнормисима към оповестяването на позицията на народния представител на коя политическа сила да бъдат разпределени средствата от полагаемата се субсидия. Декларацията на народния представител не поражда правна зависимост с определена политическа партия, а може да се разбира като косвен източник на данни за политическа ориентация, възприемането на която от избирателите е необходим и присъщ признак на политическия процес – тя би гарантирала и способността им да формират мнение дали действията на народния представител съответстват на причините, които са мотивирали овластяването му с мандат.

Поради изложеното решението в оспорената му част следва да бъде отменено и на основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ съдът ще задължи административния орган да предостави достъп до исканата обществена информация.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 40 от 22.06.2011 г. на директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване” на Министерството на финансите в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация.

ЗАДЪЛЖАВА административния орган да предостави достъп до поисканата с т. 1 и т. 2 от Заявление вх. № У-ЗДОИ-46/15.06.2011 г. на П. Ж. Ж. – М. обществена

информация.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: